

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiunii postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembre 1884, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultin.

Caracteristica situațiunei.

Publicăm la locul acesta primul articol al țiarului „Magyar Polgár“ din 11 Ianuarie a. c. Nr. 8. El este instructiv pentru noi, și are meritul că ne pune fără rezervă în vedere planul strategic observat de politicii din Cluș.

Cetitorii nostri vor da deducțiunilor țiarului din Cluș atențiunea cuvenită.

Deci să-l urmărim.

Eată resoanele țiarului „Magyar Polgár“:

Primul pas.

Ideia reuniunei de cultură ardelenă s'a desbrăcat de păstăia vorbelor generale. A intrat stadiul realizării practice. Comisia esmisă în prima conferență a ținut erî ședință, și circumscriind linia de conduită mai principală, a ales o subcomisiune spre a face proiectul de statute. Aceasta va se dîcă: la temelă casei s'a pus prima peatră. Acuma și lucrăm cel puțin în această privință și nu ne mîrginim numai la vorbe. Am ajuns acolo, încât putem dîce: totuși vom face ceva ispravă.

Conferența, mai cu seamă în primele momente, făcu deosebită impresiune asupra omului. Ideile nu erau formulate, cristalisate și cugetele orbecau fără nici o ordine, ca și snopii plini de grăunțe, dacă se taie legătorea. Din nou ni s'a dat ocașiune a esperia, ce mare deosebire este a vorbi în general s'au concret la un lucru.

Nu trebue să mai spunem că cu privire la scopul final toți suntem una. Acest scop final mai pe scurt la formulat Nagy Lajos: *Promovarea culturai în Ardeal în spirit maghiar.* Comisia o a primit aceasta.

Schimbul ideilor instructive și productive s'a desvoltat mai mult cu privire la cercul reuniunei, raportul ei cu alte reuniuni, și asupra mijloacelor. Cestiuni acestea, cari dovedesc, că urmărim scopul cu serioșitate, și totodată garanție, că primul pas încă l'am făcut pe cale bună.

Cestiunea cercului de activitate al reuniunei corect fu deslegată când a decis comitetul, că n'avem lipsă de reuniune pentru Cluș, ci pentru întreg Ardealul cu centrul în Cluș. Este nu numai potrivit, ci detorință chiar ca orașul nostru să arboreze stindardul și se înceapă înrolarea pe tot cuprinsul Ardealului. Clușul cât pentru sine n'are lipsă de reuniune. Tocm i pentru aceea pretinde această parte de patrie, ca el să pășească ca începătoriu și conducătoriu.

Scopul nostru este: Să atragem întreg Ardealul în cercul nostru de activitate, și după cum a țis Beksics să o încungurăm cu reuniuni provinciale, cari pe teritoriul lor vor avea o oare-care activitate

independentă, și numai în cestiuni de căpetenie, în directive ar sta în legătură cu reuniunea din centru, pentru uniformitate.

Cu chipul acesta se va regula mai norocos cercul reuniunei și raportul ei cu alte reuniuni, căci în provincie se lasă teren liber puterilor de acolo, ca ele să-și împlinească nobila ambiție, și să-și realizeze independent activitatea lor. Cu privire la cadrul reuniunilor din provincie n'avem decât să aprobăm decisul, ca ele să nu fie legate de comitate, ci precum s'a făcut și în Cluș, de orașe, cari sunt centrele culturai și ale maghiarisării. Esperimentatul nostru veteran, care ne-a dat această ideie, a purces de bună seamă, din completa cunoștință a raporturilor din Ardeal.

Unde sunt însă mijloacele, unde sunt mijloacele! Eată întrebarea cea mai grea, căci înainte de toate ea stă în legătură cu banii. Îndrumări mai în detaiu nu s'a dat în această privință comisiunei, noi însă o sfătuim să scărăască tacsă de membri, ca astfel toți să poată participa.

La acest punct poate veni în rëndul al doilea ideia dlui Ugron Gábor cu banca ipotheară. Aceasta va trebui rumegată cu serioșitate. Este faptă că românii au un asemenea mijloc în „Albina“, a cărei activitate ne stă înainte cu exemple din vieată. Și succesul numai atunci se poate aștepta, dacă armele ne sunt egale. O a doua împregiurare principală, care motivează considerarea acestei idei este faptul, că prin înființarea unei asemenea bănci s'ar face posibil, ca membri să nu deie banul pentru totdeuna, ci să-l pună pre fructificare. Cu chipul acesta fără gertfă am realiza mărățe scopuri naționale.

Cu aceste va trebui se deie mâna proprietarii mici și mari unguri. Căci dacă ei în locul românilor ar aplica ca servitori unguri și secui, singur prin aceasta ar contribui mult la împedecarea emigrațiunei secuilor, și la promovarea colonisării lor.

Vedem că secuii, mai ales femeile vin până pe la Cluș spre a fi aplicate în serviț. Până acuma ele caută numai orașele, în cari — ele, din punct de vedere național — sunt de prisos, precând la provincie ele ar fi un element de tot folositoriu. Trebuie schimbată deci procedura de până acuma. **Proprietarii maghiari din provincie să colonizeze secui ca servitori, publicul din orașe să aplice români, cari se află împregiurul celor mai multe orașe de a le noastre** Cu chipul acesta maghiarisarea va merge pe două linii, căci din experiență știm că românii aplicați la orașe, s'au lipit de acestea, formează familie și cu timpul înmulțesc elementul maghiar, căci sunt scoși din atmosfera agitatorilor din provincie.

Asemenea bun mijloc de maghiarisare este și industria. Mai apoape vedem în Cluș că vin băeții de român ca învățacei, ca atare umblă la școală să înverțe printre colegi de ungar, crește în casa industriașului de oraș, în câțiva ani se maghiarizează, și precând ese ca sodal, și însusește alt cerc de idei, și nu-l mai chinue dorul de satul seu, devine industriaș maghiar. Câți sunt de aceștia numai în orașul nostru!

Pușină rezoluție patriotică numai din partea industriașilor nostri, și cuceririle vor lua dimensiuni tot mai mari. Reuniunea pentru maghiarisare va purta grijă ca băeții de român dela țeară să afe avantajioși anii de ucenici, pe altă cale industriașii nostri din adins să caute ucenici de altă naționalitate. Cu aceasta ajungem două scopuri: unul național prin promovarea maghiarisării, altul economic, prin proporționarea ramurilor de industrie.

Așa putem merge în căutarea mijloacelor și aplicarea aceloră. Și apoi dacă se va porni vieată reuniunei, practica ne va scoate la lumină isvoare tot mai nouă, pre cari teoria poate nici nu le cunoaște.

Principalul mijloc însă este: **un puternic spirit social maghiar**, care toate le contopește, și pre care și eri am pus mare temeiu. Fără acesta toate sunt maestrite și trecătoare. Ca și floarea de sub

sticlă, în căldura măestrită se desvoaltă, afară la aer pere.

De acest aer, de acest spirit avem noi trebuință, ca maghiarismul să se desvoalte natural și să se întărească. Căci dacă un chelner tras-impins cu conglomeratul germanismului seu învață a întortoca ungurește și aceasta mai merge, apoi maghiarisarea măestrită, deși nu e de tot fără succes, totuși e tare greoaie.

Și fiindcă noi dela înființarea reuniunilor prin provincie așteptăm la locul prim adierea acestui spirit, salutăm primul pas făcut eri în direcțiunea aceasta de orașul nostru

Revista politică.

Sunt doi ani, de când atențiunea Europei este îndreptată cu mai mare înțepire asupra Egiptului. Englezii se credeau chemați a face ei ordine în țeara Faraonilor. De doi ani de țile ei dau din desamăgiri în desamăgiri, și prin pofta de esclusivă domnire au provocat susceptibilitatea puterilor europene, și mai ales cea a Franciei. Spre a caracteriza stadiul actual al politicei egiptene reproducem în traducerea țiarului bucureștean „Voința Națională“ propunerile englese, chemate a salva țeara faraonilor.

Țiarul din București după „le Temps“ ne dă următoarele deslușiri.

1. Se va emite un împrumut cu 3 1/2 %, garantat de cătră guvernul regenei până la concurența unei sume suficiente pentru acoperirea datoriei flotante, pentru cheltuelile de irigațiune și altele.

La această sumă va concura și activul liquidatiunei. Este probabil că împrumutul nu va trece peste cifra de cinci milioane livre sterlinge.

2. Indemnități se vor plăti în titluri de ale datoriei privilegiate, cu 110 livre nominale preste 100 livre.

3. Interesele noului împrumut se vor plăti, cu prioritate, din veniturile egiptene.

4. Veniturile Dairiei și ale domeniilor se vor vîrsa în Banca Angliei și interesele noului împrumut se vor sustrage din ele mai înainte de ori-care alt lucru.

Relicuatul se va da guvernului egiptean.

5. Administrațiunea pământurilor Dairiei și a domeniilor va fi în mâna guvernului egiptean sub controlul guvernului englez. Împrumuturile a căror garanție o constituie domniele, se vor împărți precum urmează: împrumutul domonial se va adăoga la datoria privilegiată și împrumutul Dairiei la datoria unificată.

6. Produsele ce vor resulta din vînderea pământurilor Dairiei și ale domeniilor, cari se vor vinde felahilor, se vor întrebuița pe cât se va putea la formarea unui fond de amortisare, aplicabil în prima linie noului împrumut Când acest împrumut va fi rambursat în întregul seu, produsele menționatele vîndări se vor întrebuița la rambursarea altor împrumuturi. Toate fondurile de amortisare ale datoriei esistente vor fi suspendate.

7. A doua sarcină de care vor fi grevate veniturile egiptene va fi serviciul intereselor la datoriile esistente, minus 1/2 %, în ce privește datoriile unificate ale Dairiei și ale împrumutului de Suez.

8. A treia sarcină va cuprinde cheltuelile de administrațiune socotindu-se și cele 150,000 livre dela unkhabela. Aceste cheltueli au fost fixate la conferența din Londra la 4,817,000 livre egiptene sub reserva unei modifițiuni la prorata creșterei veniturilor căilor ferate. Mai trebue a se adăoga 1000 livre, costul net al schimbărilor propuse de lordul Northbrock și o sumă de 120,000 livre pentru armata de ocupațiune engleză. În chipul acesta cheltuelile totale ale administrațiunei vor atinge cifra de 4,948,000 livre, preste cari nu se va putea trece, decât numai în cas când s'ar cheltui pentru căle ferate, după cum se dîce mai sus, fără consim-

țământul guvernului englez, cât timp va ținea ocupațiunea engleză.

9. A patra sarcină va cuprinde reducățiunile stipulate de articolul 7, al intereselor împrumutului și toate cheltuielile armatei de ocupațiune, cari ar trece preste suma de 120,000 livre. Cu toate acestea cheltueala totală pentru această armată nu va putea trece peste 293,000 livre.

10. Dacă escedentele nu vor fi de ajuns pentru acoperirea celei de a patra sarcină, se vor face reducățiuni proporționale la fie-care din părțile ce o compun.

11. In cas de escedent după plățirea sarcinei a patra acest escedent se va întrebuița în prima linie pentru a se plăti toate rămășițele din anii precedenți ale diverselor împrumuturi și întregul reli-cuat se va împărți în părți egale între un fond de amortisare și între guvernul egiptean.

12. Se vor introduce schimbările administrative și fiscale propuse de lordul Northbrock, și anume: a) estensiunea asupra streinilor, pe un picior de egalitate au indigenii, a legilor privitoare la anu-mite impozite, b) câteva modifiacățiuni fiscale de mi-nimă importanță cari nu alterează echilibrul general.

13. Guvernul egiptean va fi autorizat a se împrumuta în compt curent, în cas de necesitate cu o sumă care se nu treacă preste un milion de livre, în loc de două milioane cu care are facultatea de a se împrumuta actualminte, dar aceasta numai cu consimțământul guvernului englez cât timp împrumutul garantat nu va fi rambursat.

14. Legea lichitațiunilor se va modifiacă astfel ca să corespundă la propunerile mai sus și să confere guvernului egiptean o putere fiscală mai întinsă asupra provinciilor și administrațiunilor, bine înteles și puterea de a introduce schimbări în administrațiunea căilor ferate.

15. Dispozițiunile de sus, relative la împrumutul garantat, la îndemnități, la suspendarea amortisării și la reducățiunea diverselor interese și cheltueli ale armatei de ocupațiune, vor intra în vi-goare cu începere dela 1 Ianuarie 1885; însă împrumutul garantat va servi pentru acoperirea oricăru deficit în primele trei sarcine cari grevează venitul net al anului 1885, precum și deficitul pe 1884.

In ce privește contra-propunerilor fanceze, se pretinde în Londra că ele ating toate punctele propunerilor engleze și ca sunt de natură exclusiv financiară și nu ating între nimic partea politică a cestiunei egiptege.

Se ăice că sunt foarte conciliante și că divergențele de opinii cabinetelor din Paris și Londra se referă mai cu seamă la trei cestiuni.

Se asigură, în fine, că Franca propune ca în locul articolului 7 din propunerile engleze cuponul să fie grevat cu un imposit special, ceea-ce ar permite ca să ajungă la același rezultat, fără a impune deținătorilor de titluri sacrificii prea mari.

Însă de oare ce în multe puncte propunerile franceze concordează cu ale Angliei se speră cu drept cuvânt, prin cercurile diplomatice din Londra că în curând se va putea stabili o înțelegere între cele două puteri interesate.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Brașov, 3 Ianuarie v. 1884. D-le Redactor! Sum forțat a scrie aceste rânduri, fiind prea încântat de strălucitul succes ce l-a avut o producțiune arangiată în preseara anului nou (31 Dec. v. 1884).

Reuniunea femeilor române din Brașov și giur pentru spriginirea veduvelor sêrace, întemeiată în anii trecuți prin neobosita stăruință a doamnei Susana Andreiu Mureșan, a arangiat o petrecere pe seara anului nou. Pentru ca să fie mai variată această petrecere, comitetul numitei reuniuni se adresă cătră un laborios bărbat de scoală cu rugarea, ca să facă o mică caracteristică a anului trecut, care să se repesinte la schimbarea anului adecă la meșul nopții spre ziua anului nou. Atăta a fost de ajuns, ca să se inspire geniul talentatului bărbat și să scoată la lumină o cap-deoperă ca cea reprezentată cu acea ocaziune. O satiră mai nimerită ca aceea nici nu s'a putut aștepta. Întreaga tragi-comedie, de un interes național atât general cât și local, cuprinde mai multe tablouri. — Regele care reprezintă anul 1884, apare pe scenă bătrân pocăltit și cu o spaimă și frică copleșitoare căci îl alergă un băiețandru de ieri de-alaltăeri carele voiește a-l detrona și a-i ocupa tronul de domnie. Începe a-și număra faptele sevêșite de el, cari după puțină au fost satisfăcătoare. După ce atinge în introducere unele și altele împregiurări sociale, bisericesti, școlare naționale etc., face loc tabloului

comitetului național de 12, după care se prezintă drama din Cluș „Kerek ez a zsemle; urmează apoi tabloul afacerilor bisericești noastre bisericești ortod. — făcând de astădată scăpați pe celibii încilindrați“ — și reprezentarea presei române de dincoace de carpați; După acestea se reprezintă mersul lucrurilor în reuniunile locale precum: reuniunea rom. de gimnastică și cântări, reuniunea pentru spriginirea învățaceilor meseriași. Nicolită Pantofarul a caracterizat în modul cel mai nimerit păcatele Brașovului. In special s'a reprezentat reuniunile și viața socială a femeilor române de aici. Nici chiar reuniunea, carea a arangiat această petrecere n'a scăpat nepersiflată; ceea-ce nu s'a contrașis și nici că s'a putut contraăice din vre-o parte având tot lucrul un substrat real și nu puțin adevêr. După ce a făcut rënd aparițiunei acestor tablouri regele anului 1884 la baterea clopotului — la sunarea ceasului din urmă — dispăru și in locu-i apêru luminat de foc bengalic anul nou felicitând publicul și împărțind zaharicale și buchete de flori. — Cât privește succesul reprezentării acestei tragi-comedii în general cât și în special nu am ce ăice nimic mai mult decât că a reușit spre deplina mulțămire a publicului.

Tot acest operat constă în partea cea mai mare din text versificat.

Musica cupletelor și a altor cântece este compusă nu cu puțină artă de dl profesor de cânt Iacob Mureșan jun. Lucrarea a frapat publicul din Brașov într'un mod atât de neașteptat, încât mulți și-au exprimat dorința de a se tipări cât se poate mai curând în broșură pentru de a o putea avea în proprietatea lor. Se înțelege, că s'a aflat și de aceia, cari au fost mișcați neplăcut prin caracteristica de față, aceasta nu detrage lucrului nimic ci din contra cu atât mai mult e demn de toată admirațiunea. După cum sunt informat va și fi publicată aceasta tragi-comedie în „Gaz. Trans.“ Tot meritul producțiunei din cestiune este a se atribui laboriosului nostru prof. gimnasial Andreiu Bârsan. În mare parte este cunoscut publicului român talentul dlui Andreiu Bârsan, carele este unul din rarele noastre modeluri de activitate.

Cât pentru cercetarea petrecerei din cestiune pot ăice că o astfel de însuire de public de mulți ani nu s'a mai putut vede aici. Toată inteligența română și foarte mulți din popor, apoi multe notabilități de națiuni streine într'un astfel de număr încât nu te mai puteai mișca prin sală. Această mare frecuență se poate atribui numai damelor din comitetul Reuniunei, cari mergând cu biletele pela casele oamenilor au informat publicul despre sucursul dlui Bârsan. Venitul dela această petrecere se ăice că e foarte însemnat. Publicul s'a amusat preste așteptare de bine până la ziua. G.

Suveniri din presara anului nou.

Viena, 14/2 Ianuarie 1885.

Este o latină, am putea ăice generală, amêsurat căreia sêrbarea anului nou se îndeplinește cu o mare sau mai mică pompă, după cum adecă permit și împregiurările cari în astfel de casuri trag mult în cumpănă.

Credincios acestei datini, comitetul balului împreună cu „România Jună“ au arangiat un revelion pre care cu drept cuvânt îl putem numi o raritate. Nici decât însă cu aceste nu voim a detrage din însemnătatea revelioanelor din anii trecuți, căci știm că adevêratul principiu este: „suum cuique.“

Ceea ce a ridicat nimbul acestei sêrbări este faptul că acesta a fost punctul care a concentrat pre aproape toți românii din Viena la un singur loc spre a arăta că și dênșii ca și frații lor de acasă nu voese a lăsa să treacă atari momente nefolosite.

Încă de mai înainte ne așteptam la lucruri însemnate judecând după pregătirile ce se făceau; a fost însă o mare deosebire între cele ce ni le închipuiam și între cele ce în adevêr au fost.

Scurt ăicând: sêrbarea ce s'a ținut în preseara anului nou ne-a întrecut toate așteptările.

Notăm dela început că meritul acestei arangeri se cuvine în primul loc dlui Dr. St. Ciurcu împreună cu acelorlalți membri din comitetul balului, cari și-au dat toată silința ca sêrbarea arangiată să fie cât se poate de splendidă.

Această convenire s'a ținut pe „Graben“ la „Hotel Müller.“ Încă pe la oarele 8 și 1/2 se și adună un frumos public de doamne și domnișoare de bătrâni și tineri.

Deja la prima vedere, totul își prevestea o petrecere animată de oare ce pe fețele tuturor puteai ceti o satisfăcțiune deplină și așa ăicând o fericire.

La oarele 9 sala era deja îndesuită cu un public ales așteptând cu nerăbdare începerea petrecerii.

O surprinsă plăcută ne-a făcut acele doamne și domnișoare cari au avut bunăvoința a se presenta în costum național.*)

Pentru un moment și se părea că nu te affi în această capitală a științelor în mijlocul unui element strein, ci în dulcea ta țeară, o așa impresiune și făceau cele din împregiur.

Petrecerea s'a început esecutându-se pe piano unele arii din musica națională și musica streină cari au fost ascultate cu multă plăcere.

După această mică introducere s'au început dansul, punctul pentru care atât de mult se părea a fi cu toții însuflețiți.

La oarele 12 s'au ținut o cină comună cu care ocaziune s'au ridicat mai multe toast.

Primul toast a fost pentru renumitul geolog român Grigorie Cobălcescu la care venerabilul bărbat a răspuns cu mult entusiasm pentru țeara carea l'a trimis aici spre a-și îmbogăți cunostiințele geologice.

S'a ridicat apoi din partea domnului Diamandi Manole un toast pentru secul frumos, care a fost bine primit din partea acestora.

S'a toastat pentru împêratul Francisc Iosif I pentru regele Carol, pentru bardul din Mircești Vasile Alesandri și pentru societatea „România-Jună“ și altele.

Nu putem să trecem cu asta ocaziune preste un moment plăcut ce ni l'a procurat doamna Singorof soția domnului maior Singorof din România, când s'a ridicat și cu frumoasele accente românești, a ținut un toast dorind tinerilor ca acestia să fericescă atari femei cari ca și dênșii să lege ranele soldaților loviți în bătălie.

Era plăcut a vedea cu ce curagiu se ridică o femeie în mijlocul unui public atât de numeros și cu ce resoluțiune vorbește ca și-o deamnă succesoară a matroanelor romane.

Astfel s'a petrecut această cină comună între cântări și vorbiri până ce erăși s'a început dansul care a durat până la 6 oare dimineata.

Printre cei preșenti am vedut pre domnul Grigorie Cobălcescu, majorul Singorof, Diamandi Manole, venerabilul protopresbiter Savva Popovici, furnisorul curții române B. G. Popovici, Grecean, un număr însemnat de oficeri din România și Austria precum și alți onorațorii români de aici.

Cu un cuvânt petrecerea a fost din cele mai viala așa în cât toți cei de față s'au depărtat ducând cu sine suvenirile cele mai plăcute și dorind ca astfel de momente plăcute să se repețească cât se poate mai des.

Corespondentul.

Zernești, în 2 Ianuarie 1885. Prea On. dle Redactor! Ziua de 31 Decembre 1884 a fost pentru tractul protoprespiteral al Branului și în special pentru comuna Zernești o ăi festivă, ba așa putea ăice o ăi epocală, pentru-că în această ăi avurăm ocaziune a ne esercita unul dintre cele mai însemnate și frumoase drepturi, ce ni le dă constituțiunea noastră bisericească sêvêșindu-se aici în Comuna Zernești — reședința protopresbiteratului — un act de mare ponderositate, actul alegerei de protopresbiter al Branului.

Pêtruns de momentuositatea acestui act, care numai arareori este dat muritorului a-l vedea în viață, cređ domnule Redactor! că nu este lucru indiferent a Ve comunica pre scurt despre decursul și rezultatul aceluia.

Deja în ziua de 30 Decembre a. tr. se aștepta cu dor Prea On. domn Nicolau Cristea însărcinat de Prea Veneratul Consistoriu archidieceșan — ca comisariu consistorial pentru conducerea sinodului protopresbiteral electoral, Prea Onorat carele sosind în mijlocul nostru la timpul anunțat în Cerculariul de convocare ăinu ședința comitetului protopresbiteral pentru statorirea listei candidaților primindu-se de atari candidații admiși de Venerab. Consistoriu archid. anume: Domnii Traian Mețian administrator protopresbiteral în Zernești, Ioan Dan preot în Zernești și Iosif Comanescu paroch în Codelea.

Actul alegerei conform instituțiunilor noastre bisericești în ziua destinată s'a început cu sânta liturghie celebrată în biserica cea mare a sântei Treimi sub pontificarea Prea On. Domn Nicolau Cristea comisariu consistorial, asistat de 4 preoți — și cu invocarea Duchului sânt fiind de față afară de membri sinodului și o parte considerabilă din popor.

Terminându-se servițiul dumnezeesc dl comisariu consistorial deschide sinodul electoral prin o cuvântare precât de acomodată cu însemnătatea ăilei pre atât și de instructivă pentru fie-cine. Con-

*) Preste tot în costum național au apărut 7 doamne și domnișoare, dintre cari amintim pe doamna Singorof, doamna Müller și domnișoara Popovici din Brașov elevă la conservatoriul de aici.

stat cu mare plăcere că elocenta vorbire a fost ascultată cu cea mai mare atențiune și primită de membri sinodului între repetite urări de „Să trăiască.” Imediat după aceasta dl avocat Ioan Lengher asemenea în cuvinte pătunțoase în numele sinodului dă espresione vie simțimentelor de recunoștință Prea Veneratul consistoriu arhidiececan, carele s'a îndurat a pune în lucrare întregirea acestui post protopresbiterial și a concrede conducerea sinodului electoral — bărbatului binemeritat pentru biserică și națiune — domnului comisariu consistorial Nicolau Cristea.

Premergând celelalte formalități prescrise de lege se pășește la însuși actul de alegere, a cărui rezultat în urma scrutiniului fu că dintre 64 membri prezenți 57 și-au dat votul pentru Păr. adm. ppresb. Traian Mețian, 4 pentru Păr. Iosif Comanescu 2 pentru Păr. Ioan Dan și o bilă albă. Astfel din partea presidului se enuncie de protopresbiter ales cu maioritate eclatantă dl Traian Mețian. Ale sul protopresbiter în cuvinte adânc simțite mulțamește domnului comisariu pentru tactul și înțelepciunea cu carea a condus acest sinod electoral — precum și membrilor sinodali pentru onorifica încredere spre a cărei justificare promise sărbătorește că și va ține de cea mai sântă detorință a vieței sale.

Ca de încheiere fie-mi permis a mai adauge, că după terminarea actului de alegere membri sinodului precum și alte persoane distinse au luat parte la o masă strălucită dată în sala edificiului scolar din loc. Cu aceasta ocaziune s'au ridicat mai multe toast insufletitoare, dintre care amintesc aici pe al Traian Mețian, al dlui Iosif Comanescu pentru dl comisariu consistorial Nicolau Cristea și pentru membri sinodului electoral, al dlui protonotariu Ioan Turcu pentru Ilustritatea Sa Dl Episcopul Arhidiececan Traian Mețian și pentru succesori ai acestuia la postul de protopresbiter Traian Mețian, al domnului avocat Nicolau Garoiu pentru dreapta executare a legii al dlui Dr. Nicolau Pop pentru armonia dintre cler și mireni, al dlui avocat Ioan Lengher pentru popor și opinia română ș. a.

Cu acestea s'a încheiat festivitatea dăile memorabile acestor fie-care mulțamire în inima sa, că prevedința dumnezească a voit ca să ne vedem odată realizată dorința ferbinte de a avea în fruntea tractului nostru protopresbiterial pre bărbatul doririlor noastre alesul protopresbiter Traian Mețian, dela a cărui activitate și conducere așteptăm cu drept cuvânt înflorirea bisericeii, a scoalei și a mult cercatei noastre națiuni.*)

Un membru al sinodului.

Șugag, în finea anului de necaz 1884.

Să lumineze lumina ochilor tei înaintea tuturor celor ce o caută.

Mult stimat d-le scăpat de un an de necaz! — și mulțamim părintelui ceresc că mai trăim!! să fie însă filosof a-și adevări cu date probabile cumcă noi locuitorii din munți, din punct de vedere al vieții publice, numai prin aceea ne deosebim de cei morți, căci avem datorința de a contribui la dările statului!..

Părinții noștri au fost jobagi — și lucrau în curțile domnești — ba până și taică-meu — fie iertat — avea, cu toate că era paroch, a-și face dăile sale ca jobagi în persoană. — Erau dăile triste pentru serman poporul nostru și atunci, — însă ve asigurăm cumcă reîntorcându-se slugbașii noștri în timpul jobăgiei acasă, erau liberi în vatra lor jobăgească și nu-i căsău atâți coconi de executori. — Cine ar fi visat că va veni un timp critic ca acesta, unde vor sosi mai în toată săptămâna executori cu bumbi scilpicioși în comună!

Astăzi s'au dedat și copii cu ei, numai ce îi au și strigând „eacătăl mamă!”

Nu poate pricepe poporul nostru — care plătia cu vr'o dece ani înainte de abea vr'o câteva sute fl. de dare — că cum plătește azi pentru sută — miia? — Și cu toate acestea ne spune notariul nostru, cumcă darea s'au scos toată și e puțină restanță. — Însă vai de statul nostru („că de noi — calea-valea”) dacă va purcede tot în modul în care au pornit de un timp încoace a încărcă dări și a desbrăta poporul, căci în curând afară de lupi și urși flămânzi nu va afla altceva pe munții noștri.

Când s'au urcat poporul nostru dela șiesurile cele frumoase pe munți în sus, nu le-au părăsit pe

acestea doară din dragul codrilor — ci că au fost alungați, — astăzi — după atâtea veacuri — tristă întâmplare, — eară trebuie să auzi pe cel mai sirguitoriu muntean tânguindu-se „că nu e mai de trăit!”

Atâtea feliuri de dări și aruncuri din toate părțile, — apoi de aruncat cel greu comunale, aduce popoul ca mâne, la sapa de lemn — imbrâncind — trebuie să ia lumea 'n cap!

Dintre toate dările și aruncurile de azi nu atrage însă nici una în măsură așa mare amărăciunea poporului, ca așa numita „darea oilor.” — Această dare (de venit?) invenționată pe la noi numai în vara trecută — era p'aci p'aci se ne sugruma deodată; căci invenționătorii ei o arunca-se și pe mai mulți ani din trecut, cu totul pe 5—6 ani, ba eram înaintea dlor invenționători și înceluitori de ai statului?! — Frica, panicol, blastăm asupra notariului, amenințări cu câte toate — nici azi nu s'au potolit prin toate unghiurile. — Recurse, pro teste — ba se inscenase și o deputațiune la Ilustritatea Sa dl comite — până azi fără succes.

Dacă există vr'o lege pentru aceasta dare de sigur nu poate fi interpretată în modul usitat la noi, pentru că aceasta interpretare ar sta în contradicere horibilă cu intențiunile cele bune a înaltului regim, care prin câte legi și ordinațiuni înțelepte năzuește într'acolo, ca să înmulțim numărul vitelor și să cultivăm — prindând și noi puteri materiale — soiuri de vite mai nobile pe munții noștri. Încercările spriginite din partea înaltului regim spre a introduce și în munții noștri brânzării, ca în Sveția — lăsându-se munții erariali gratis spre acest scop, — ne-au fost însuflețit, și am salta pe toții, — ba-au fost însuflețit, și am salta pe toții, — vedând cumcă posesorii cei mai mari dela țeară între cari este și zelosul pretor Teleky din Vincz — se interesează de o întreprindere de mare însemnătate în țeara noastră. Și când ne-am putea constitui cu toții pentru un astfelu de paș industrial ce progres am face, vedând, producete noastre cu o sută de procente mai cu preț! Atunci apoi se vină în spectorul de dare, și: „ce se cade regelui” românul e cel dintâiu supus care-și știe datorita.

Dară cutează azi cine-va a încerca ceva întreprindere când tulică finanții ca lupii, și cer brânza înainte de a făta oaia! —

La noi în munte pere-de foame fie-care posesor, de vr'o câte-va 10—20 de jugere fânaț sau arătură, dacă nu va putea ținea 2—300 de oi spre ale bonifica, care alt cum se sterilează așa de nici earba nu crește sau se spală cu totul. Deci 2—300 și după împregiurări și mai multe oi se țin de fundus instructus a fie-cărui muntean, — togmai așa ca plugul și vitele de jug a unui țeran.

Și ce venit pot aduce o sumă de oi 2—3 sau și 500 de oi muntenilor noștri, când socotești taxa pășunitelui de vară în munții erariali sau de ai României, apoi fânul scump la țeară, simbria, îmbrăcăminte, nutremântul ciobanilor, pentru cei ce trec și vin din România, vămile cele mari? — absolut nimica; — de abia se pot susține cu familia și plătesc celelalte multe și mari dări și aruncuri. Unde sunt la noi împrejur oameni bogăți din oierit? Dacă poate ici colea arăta cine-va o sumă de oi mai numeroasă, acela nu o susține la noi în țeară ci în România învecinată — și venitele de acolo și le trage, avăria noastră o îmulțește, și numai o consumă în țeara noastră, — deci un venit câștigat în țeară streină nu se poate împovăra cu dare de venit. Apoi de acesti economi avem mai puțin ca degete la mână. Și cine cunoaște economia oilor — știe că câte perderi, câtor fel de mortalități sunt supuse oile noastre eara vara — așa de multe ori rămâne bietul cioban numai cu băta și cu câțelul!

Sperăm că nu va fi intențiunea regimului ca să perim cu toții, — temere însă avem și pre mine n'au surprins în estan trista întâmplare, știind cumcă Șugagul era comună de frunte în cerc, și că acuși cu vr'o 10 ani înainte dam împăratului și regelui nostru cu mândrie câte 10 militari voinici — astăzi însă — vai de loc, de abia am estras cu tot 10, scrie dege, netrebnci din matricule, și pre viitoriu va fi și mai rău, căci, poporul au sărăcit, — și ne mai atrăgându-l vatra părintească, cei harnici trec azi unul — mână altul — pentru totdeauna din patria noastră.

Sun em datori așa dară față cusesistența noastră periclitată și față cu interesele statului însuși, a aduce aceste calaminități la cunoștința mai marilor noștri. Mărginimii nostri nu speculează de loc cu oile lor, ci trăiesc cu familia întregă după ele, — deci cum pot solvi dare de venit?

Când solvim noi dare de venit, atunci are a solvi fie-care plugariu dela țeară, care crescând 4—8 viței dela vacile sale, îi vinde și capetă cu mai puțină osteneală, mai mult ca muntenii noștri pentru 100 de miei. Ar trebui să plătescă ori și care curte domnească care crește vite frumoase și

din ele vinde cu preț bun dare de venit, acesta nu plătesc însă, căci vitele lor se țin de economia de câmp (fundus instructus) și e destul de grea darea pământului, darea consumului etc.; deci togmai așa se țin și oișoarele munteanului, de economia sa de munte, și la noi sunt o mulțime de familii, cari nu pot trăi după 2 și 300 de oi, ci sunt siliți a lucra cu palmele în lemnăriile erariali.

Spre chiarificarea cauzei, liniștirea spiritelor și delăturarea abuzurilor financiale ne luăm deocamdată cutezanță a ne adresa către administrațiunea financiară noastră rugându-ne pentru următoarele deslușiri:

1. Cum se interpreteze legea privitoare la aruncarea dării de venit asupra oilor într'alte comitate?

2. Dela care număr însus se poate clasifica și supune economia de oi dării de venit? și

3. Tragă-se în considerare la această clasificare numărul familiei care trebuie să se susțină după economia de oi precum și estinderea moșiilor cari trebuie bonificate, iase cont la suma celorlalte dări și aruncuri?

Despre abuzele la prescrierea acestei dării voui comunica mai târziu. *Vasilie Ghibescu.*

Varietăți.

* (Botezul Domnului.) Duminecă în ziua botezului Domnului Escelenția Sa Domnul Arhidiececan și Metropolit Miron Romanul a celebrat sânta liturghie în biserica din Cetate, și a făcut sântirea apei.

Sub decursul sântei liturghii Escelenția Sa a chirotesit intru protodiacon pre ierodiaconul și ceremonialul archiepiscopesc Ioan Căndea, distingându-l cu brâu roșu.

* (Paradă militară.) Dumineca trecută s'a săvârșit parada militară observată la sântirea apei după ritul ortodox de Parochul militar Simeon Popoviciu.

Timpul a fost foarte frumos și o seamă de evlavioși au asistat la sărbare.

* (Cas de moarte.) La 3/15 Ianuarie a răposat în Sighișoara **Ioana Boiu**, născută Paloșianu, în etate de 78 ani, conviețuind ani 63 în fericită căsătorie cu Parochul militar Simeon Popoviciu. Timpul a fost foarte frumos și o seamă de evlavioși au asistat la sărbare.

* (Cas de moarte.) La 3/15 Ianuarie a răposat în Sighișoara **Ioana Boiu**, născută Paloșianu, în etate de 78 ani, conviețuind ani 63 în fericită căsătorie cu Parochul militar Simeon Popoviciu. Timpul a fost foarte frumos și o seamă de evlavioși au asistat la sărbare.

În veci pomenirea ei.

* (Necrolog.) **Demetriu Ionescu**, comite suprem în pensiuie, în 12 Ianuarie n. a încetat din viață. Despre moartea lui s'a edat următorul anunț de doliu: Subscriși în numele lor și al tuturor consângenilor: Subscriși în numele lor anunță moartea iubitelui și neimătatului lor tată, respective socru și tată bătrân, a Ilustrisimului Domn Demetriu Ionescu, comite suprem în pensiuie, întâmplata prin apoplexia în 12 Ianuarie n. 1885 în al 75-lea an al etății sale. Rămășițele pământene ale fericitului vor fi sântite în 14 l. c. la 3 oare p. m. după ritul gr. or. și se vor astrua în cimiteriul de lângă strada Kerepes. — Budapesta la 12 Ianuarie 1885. Laura Ionescu, măritată Pataki; Maria Ionescu, măr. Schmaderer; Paul Ionescu ca fiu și fice; Antoniu Pataki, Iuliu Schmaderer, ca gineri și fice; Maria Ionescu, Luisa și Oscar Schmaderer, ca nepoți. — Fieci țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

* (Foc.) Cu datul 3 Ianuarie ni se scrie din Hundrubechiu: Astăzi după 7 oare seara au izbucnit un foc destul de îngroșătoriu, carele, pus fiind de o mână sacrilegă, au prefăcut în cenușă 5 șopuri pline cu fânul cel mai bun, ce erau situate numai ca mai bine de o sută de pași de comună. Au fost un noroc mare pentru comuna noastră că timpul au fost liniștit, căci altcum, nici pompierii cu toate recusitele lor nu ar fi putut face chiar nimic, de oarece pre la noi, în est an, e o lipsă de apă așa, încât abia avem oamenii și animalele noastre de beut.

Dauna se orămeneste 300 fl. v. a. Făptătoriul nu se știe încă. E trist destul, și încă cu atâta mai trist, că nici un șopru nu au fost asigurat. Cei păgubiți sunt tot românii, cari, cu toată lipsa cea mare de bani, sunt siliți de pe acuma — miețul ernei — a cumpăra nutreț pentru vitele lor.

Binevoiți Dleul diactor a publica aceste câteva rinduri în prețitul redactorii redigeați ca un câțet de durere, ca durerea să devină mai ușoară.

*) Deie Dumneșeu, căci e bun, și poate face și minuni.

* (Sinistrele maritime). Direcțiunea biuroului „Veritas“ publică statistica următoare a sinistrelor, semnalate în cursul lunii Octombrie și privind toate paviloanele:

Vase cu pânză semnalate pierdute. — 14 germane, 9 americane, 37 engleze, 3 daneze, 2 spaniole, 3 franceze, 7 olandeze, 1 italian, 1 japonez, 14 norvegiene, 2 rusești, 8 suedeze; total: 101. În acest număr nu sunt cuprinse 5 vase presupuse pierdute în lipsa de știri.

Vapoare semnalate pierdute. — 1 german, 1 american, 15 engleze, 1 chilian, 5 franceze, 1 olandez, 1 mecsican; total: 25.

* (Antideiștii). La lista deja lungă a grupurilor în „iști“ trebuie să mai adăugăm acuma și pe antideiști, cari se constituiră ȳile trecute în Menilmontant (Francia). Devisa acestui grup este: „Dumneșeu, eată dușmanul!“ Aceasta devisă era afișată în ȳia inaugurării într'un local de cafenea concert, în același loc unde de obicei se pun numele artistilor.

Antideiștii sunt militanți; statutele lor arată aceasta; ei vor se suprima pe Dumneșeu din lume. Și cum or-ce întreprindere trebuie să înceapă cu începutul, ei au hotărât mai întâiu să se șteargă cuvântul de Dumneșeu din toate limbile. Articolul 2 din statute e formal.

„Scopul societății este de a face să se surprime cuvântul de Dumneșeu din toate limbile din lume. „Dumneșeu nefiind de cât o ficțiune, numele se n'are nici o însemnare. El n'are deci rațiune de a fi.“

Scopul urmărit de antideiști fiind astfel definit, restul merge de sine. Art. 3 oprește pe or-ce scriitor, publicist sau poet, membru al societății, de a întrebuița cuvintele Dumneșeu. Putere divină și providență de cât pentru a le combate, nici odată pentru a le invoca căci a invoca aceste cuvinte este

a perpetua eroarea făcând să se presupună o putere supranaturală. Tot așa se vor purta toți membrii societății în corespondențele și convorbirile lor.

Statutele autorizează pe ori ce cetățean și pe ori ce cetățean a face parte din societate „dela nașterea lor.“ Total va semna pentru copiii sei, și protectorii pentru minori și orfani. Să mai semnalăm încă articolul privitor la radiarea membrilor cari vor fi contravenit la principiile societății.

Societatea antideiștă s'a îngrijit și de înmormântării, cari naturale, nu vor fi decât civile. Ea ordonă ca cuvântul de „adio“ care figurează de obicei în discursurile pronunțate dinaintea mormântului să fie înlocuit prin aceste cuvinte: „În amintirea ta.“

* (Un câne învățat). O comunicațiune adresată „Revistei științifice“ din Paris de doi profesori francezi, și privitor la cunoștința foarte la modă în acest moment, a făcut, de curând, turul mesei.

Scena se petrecea la Inverness, în Scoția unde cei doi profesori se aflau în călătorie. Un câne trecu pre lângă ei purtând la gât o cutie pentru bani și cerșitorind pentru „Benevolent Institution“ din oraș, cum arată inscripțiunea de pe cutie cei doi călătorii voră să depună o monedă, când cănele îi făcu se înțeleagă că era mai bine să-l lase a o lua în buze, ceea-ce și consimțiră a face. Îndată inteligentul dobitoac, ducându-se drept la o brutărie, îi dete moneda, obținut în schimb o pâne pe care se grăbi a o mânca, și o jumătate de penny, pe care brutarul o puse în cutie.

Cei doi profesori, cari urmăriseră de departe mișcările cănelui conchiseseră firește, la un raționament destul de complicat pentru un câne, și la un grad de șarlătanie, poate comun la oameni, dar foarte extraordinar la umilitul seu amic.

Explicațiunea misterului se dete curând de cătră un locuitor din Inverness, d. Mackenzie Kennedy. Se pare că cănele a foarte cunoscut acolo, și de

multă vreme. El e dresat ca să cerșetorească pentru „Benevolent Institution“; la acest rezultat însă s'a ajuns învățându-l a lua un penny în gură pentru a alerga la brutar să primească: o pâne mică; și o jumătate de penny. Astfel vorbind, cănele cerșetorește pe jumătate profit; el știe că pentru fiecare monedă ce capătă are dreptul la un salariu în natură plătit de brutar, și nu primește altă hrană decât pânea câștigată astfel de el.

Faptul, chiar redus la aceste proporțiuni modeste, nu e mai puțin curios, și presupune încă la animal simțul unui raport de cauza la efect. Dar e mult departe de raționamentul spontan a cărui manifestațiune creșură că o surprind cei doi călători.

* (Fenomenele Rudeniei). Căsătoriile aduc adesea schimbări foarte ciudate în viața de familie a familiilor. Un locuitor din Nev-York, căsătorit acum doi ani, scrie unui preten al seu. Mam căsătorit cu o văduvă care locuia cu nora ei; după cât-va timp, tatăl meu s'a căsătorit cu nora soției mele. Soția mea a devenit astfel soacra și în același timp nora tatălui meu. Nora soției mele este acum soacra mea și sunt socrul soacrei mele. Soacra mea, care este nora soției mele, a născut un băiat. Acest băiat este fratele meu, căci este copilul tatălui meu și al soacrei mele; dar fiind asemenea și fiul nororei soției mele, soția mea este bunica ei, și eu sunt bunicul fratelui meu.

„Nu nu este așa că și perde cineva capul!“

Loterie.

Sâmbătă în 17 Ianuarie 1885:

Buda: 7 54 48 11 8

Bursa de Viena și Pesta.

Din 17 Ianuarie n. 1885.

	Viena	B-pesta
Galbin	5.79	5.76
Napoleon	9.78	9.77
London (pe baza de trei luni)	123.70	123.75

Nr. 402.

[967] 2—3

CONCURS.

Pentru indeplinirea învățătoresc din parochia Borgo-Dioseni, devenit vacant prin pensionarea învățătorului Ioan Pahone, se escrie concurs cu termen de 30 ȳile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

a) bani gata, cari sunt a se scoate în rate lunare anticipative dela receptoratul fondului scolariu gr. orientali Borgo-Dioseni din Năsăud 240 fl.

b) folosirea grădinei scolare de 3 jugăre 15,410 □, carea computată în bani face 60 fl.

Suma 300 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au de a-și trimite suplicele lor instruite conform legilor scolare vigente, în termenul prefript subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Borgo-Bistrița în 12/24 Decembrie 1884.

În conșlegere cu comitetul scolariu.

Simeon Monda,
ppresbiter.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de contabil cu 2 oare fixe pe ȳi, la Biserica rom. ort. res. dela Sf. Nicolae de aici, se escrie concurs cu termen până la ultima Februarie 1885 st. vechiu.

Despre sistemul și modalitatea după care este a se purta contabilitatea, cu care este împreunat un salariu de 360 fl. v. a. pe an, se poate lua informațiune dela Epitropia noastră parochială. [968] 12—3

Brașov, 16 Decembrie 1884 st. v.
Comitetul parochial al Bisericii române ort. res. dela sf. Nicolae.

Nr. 643.

[965] 3—3

Edict.

Ioan N. Prahovean din Tohanul nou, protopresbiteratul B anului, care le de 7 ani a părăsit pe soția sa Floarea N. Drăgănel fără a i-se știa ubicațiunea lui, se citează prin aceasta a se prezenta înaintea subsemnatului for matrimonial în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict; căci

la din contră procesul încaminat de soția sa, se vadeșce și în abs nța lui.

Zărnești, 20 Decembre, 1884.

Oficiul ppresbiteral al tractului Branului.
Traian Meșian,
adm. ppresb.

Nutreț de vite.

La bunul Haller, din comuna Zoltan (lângă Sighișoara) cumpărat de un consorțiu de locuitori din aceea comună, se află de vândut 40—45 orgii de fân foarte timpuriu făcut și bun, între care se cuprind: 7 orgii otavă, paie de ovăș din 400 de clăi, paie de grâu din 130 de clăi, 150 hectoliter de ovăș, 80 hectoliter de cucuruz, toate în prețuri foarte moderate.

Pentru acei cumpărători, cari ar cugeta să mănânce cu vitele lor nutrețul menționat pe loc, se va da gratis pășunitul de iarnă până în 20 Aprilie 1885 c. n., mai multe staule (grașduri) și șopuri bine închise, ca adăpost pentru oi și o odaie de locuit pentru păzitori.

Informațiuni esacte se pot prinii în Zoltan dela preotul român G. Vătășan, în Sighișoara dela dl senator Ioan Șandru și în Sibiu dela Direcțiunea Institutului „Albina.“ [969] 2—3
Zoltan, 2 Ianuarie 1885.

Administrațiunea moșiei.

Sz. 390. bir. végreh. 1883.

[971] 1—1

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó ezennel köz hirté teszi, hogy a Szeredahelyi tekintetes kir. járásbíróság 1884 évi 2852 sz. a. kelt végzése folytán Vecerdea Ioan és társai ellen „Albina“ hitelintézet részére 65 frt. követelés behajtása végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bírósággal lefoglalt és 495 frtra becsült tehének, ökörök, stb.ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, mi nek a helyszínen vagysis Topácsan leendő eszközlésére határidőül 1885 ik évi Január hó 29-ik napjának délellött 10-ik órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívának, hogy az érdekllett ingóságok emez árverésen a polg. ik. rdt. 107 §-sa szerint, szűkség esetében becsárón alu is eladatni fognak.

Kelt Szeredahelytől 1885-ik évi Január hó 16 napján.

Maniu Visantiu,
kir. végrehajtó.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[945] 8

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1885.

Anul al treideci și patruilea.

Prețul unui esemplar legat 30 cr., pentru vândători nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Servitiul postal și telegrafic. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericii ortodoxe-orientale române din Transilvania cuprindnd și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesci din archidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarchii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Odată și așii, (contra-Steve). — Baba, (povești). — Note pentru preoți. — Poesii. — Cuvinte bătrânești. — de G. Sima a lui Ion.

Conspectul săptămănilor. — Însemnarea tērgurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recușite bisericesti

de rit catolic și grec.

[928] 11—30

în Budapeșta, strada Vașului, Văczii utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.